

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120254758
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:6120254758.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Bratislava-mestská časť Petržalka, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanej S. S., bytom W. I., F. XXX/X, v spore o zaplatenie 2753,51 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10Csp/13/2021-203 zo dňa 09.08.2021, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch, ktorým vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o nároku na náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti rozsudok prvoinštančného súdu **p o n e c h á v a** nedotknutý.

Žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanej uložil zaplatiť žalobcovi 2 185,41 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1 505,96 eur od 10.12.2019 do zaplatenia, ktoré povolil splácať žalovanej v mesačných splátkach po 150 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. Konanie o zaplatenie 34,47 eur zastavil, vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že G. G., a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli 17.10.2012 zmluvu o splátkovú úveru, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 2 170 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v mesačných splátkach po 43,93 eur mesačne, so splatnosťou prvej splátky 20.11.2012 a splatnosťou ostatných splátok k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru 20.10.2019. Zmluvné strany dojednali 84 mesačných splátok, úrok vo výške 13,9 % ročne v ktorom mala byť zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške a za podmienok uvedených vo zverejnení. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 19,22 %, priemerná hodnota RPMN 19,08%, celková suma na úhradu 3 803,73 eura. V čl. II. zmluvy si zmluvné strany dojednali povinnosť žalovanej platiť poplatok za správu úveru vo výške 2,99 eura mesačne, za poistenie úveru 1,59 eura mesačne, spracovateľský poplatok vo výške 79 eur jednorazovo a poplatok za upomienku vo výške 25 eur za každú vystavenú upomienku. V čl. I. ods. 10. zmluvy si zmluvné strany dojednali, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, všeobecnými obchodnými podmienkami a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje

práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. Podľa čl. 8.1. písm. a) obchodných podmienok G. G., a. s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikropodnikateľom prípadmi porušenia sú najmä prípady označené ako prípady porušenia v úverovej zmluve a omeškanie dlžníka so splatením pohľadávky banky alebo so zaplatením iného peňažného záväzku voči banke o viac ako 3 mesiace. Podľa čl. 8.4. písm. a) uvedených obchodných podmienok, ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, banka je oprávnená najmä vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, t. j. požadovať splatenie pohľadávky banky v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti a dlžník je povinný v tejto lehote splatiť pohľadávku banky. Podľa prehľadu transakcií na účte žalovanej, žalovaná dňa 17.10.2012 čerpala úver vo výške 2 170 eur, 01.03.2018 G. G., a. s. oznámila žalovanej, že v súlade s bodom 8.1. písm. a) produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery vyhlásila ku dňu 28.02.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky a vyzvala ju na úhradu dlžnej sumy vo výške

2 493,17 eur do 15 dní. Dňa 22.08.2019 G. G., a. s. oznámila žalovanej, že ku dňu 22.08.2019 predstavuje pohľadávka zo zmluvy o spotrebnom úvere, ktorá je v celom rozsahu splatná, 2 800,05 eur. Súčasne ju vyzvala na úhradu uvedenej pohľadávky a poučila ju, že v prípade neuhradenia je oprávnená pohľadávku postúpiť tretej osobe. G. G., a. s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 09.12.2019 zmluvu

o postúpení pohľadávok, čo oznámila žalovanej 10.12.2019. S poukazom na ust. § 144 a nasl. súd konanie v časti o zaplatenie 34,47 eur predstavujúcich zmluvný úrok z omeškania zastavil s poukazom na dispozitívny úkon žalobcu a súhlas žalovanej. S poukazom na platnú právnu úpravu súd čiastočne žalobe vyhovel. Uzavrel, že zmluva uzatváraná medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, obsahuje všetky zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaná si svoje povinnosti zo zmluvy neplnila riadne a včas, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu uplatnil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásil úver za predčasne splatný. V zmysle čl. 1. ods. 10. v spojení s čl. 8.1. písm. a) a 8.4. písm. a) obchodných podmienok G. G., a. s. nebolo sporné, že žalovaná na úhradu záväzku zaplatila 2 607,93 eur. Vzhľadom na zaúčtovanie úhrad neuhradená zostala časť splátky splatnej v máji 2016 vo výške 39,06 eura, splátky splatné od júna 2016 do februára 2018, t. j. do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, ako aj istina zosplatená v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a úrok z nej do dátumu konečnej splatnosti úveru. Ďalej súd poukázal na § 54a Občianskeho zákonníka, v spojení s § 879v Občianskeho zákonníka, dôvodovú správu k zákonu č. 343/2018 Z. z., rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017, pričom považoval za preukázané, že časť splátky splatnej v máji 2016 vo výške 39,06 eura a splátky splatné od júna 2016 do februára 2017, spolu 9 splátok

po 46,93 eur, t. j. spolu suma 461,43 eur, boli v čase podania žaloby na súd, t. j. ku dňu 27.02.2020, už premlčané. Súd preto žalobcovi nárok na zaplatenie uvedených splátok nepriznal. Súd taktiež nemal preukázanú dôvodnosť na zaplatenie úrokov po dojednanej konečnej splatnosti úveru, t. j. po 20.10.2019. Výšku uvedených úrokov mal súd preukázanú

z doplnenia žaloby, doručeného žalobcom dňa 16. 4. 2021, podľa ktorého výška úrokov z omeškania od 21. 10. 2019 do 3. 12. 2019 predstavovala 29,78 eura. Súd pri rozhodovaní rešpektoval právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadrený v uznesení, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Pokiaľ by však spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú. Dohodnuté úroky totiž predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie. Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie úroku po dojednanom dátume konečnej splatnosti úveru, t. j. po 20. 10. 2019. Výšku uvedených úrokov mal preukázanú z doplnenia žaloby doručeného žalobcom 16.04.2021 podľa ktorého výška úrokov z omeškania od 21.10.2019 do 03.12.2019 predstavovala 29,78 eur. Súd pri rozhodovaní reštrukturoval právny názor Najvyššieho súdu SR vyjadrený v uznesení sp. zn. 5 Cdo 42/2020 a preto nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku po dojednanom dátume konečnej splatnosti t. j. po 20.10.2019. Za nedôvodný považoval nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z úrokov, pričom sumu úrokov z omeškania z úrokov mal preukázanú z doplnenia žaloby doručeného žalobcom 16.04.2021 vo výške 42,42 eur. Prihliadajúc k uvedenému súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie 2 185,41 eur ako rozdiel medzi žalovanou sumou 2 753,51 eur po vykonanom čiastočnou späťvzatí žaloby v sume 34,47 eur, t.

j. 2 719,04 eur a sumou pohľadávok, ktoré boli v čase podania žaloby premlčané vo výške 461,43 eur, úrokov po splatnosti úveru vo výške 29,78 eur a úrokov z omeškania z úrokov vo výške 42,42 eur. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku do omeškania, súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ako bol uplatnený v žalobe, t. j. 8 % ročne, od 10.12.2019 do zaplatenia, zo sumy nezaplatenej istiny 1 505,96 eur. S poukazom na ust. § 232 ods. 4 CSP súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, v splátkach vo výške 150 eur mesačne. Zohľadniac príjmové a výdavkové pomery žalovanej. Okrajom uviedol, že pokiaľ žalobca navrhol rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie nároku, nemal preukázané splnenie podmienok pre takéto rozhodnutie. Pokiaľ i žalobca poukázal na uznanie dlhu žalovanou dňa 28.06.2021, išlo o podanie vykonané elektronicky, bez kvalifikovaného elektronického podpisu. Podanie vo veci samej, ktorým je aj uznanie nároku pre účely rozhodnutia rozsudkom pre uznanie podľa § 282 Civilného sporového poriadku, je však možné vykonať len písomne v listinnej podobe alebo elektronicky s kvalifikovaným elektronickým podpisom. O nároku na náhradu trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu v zákonnej lehote doručil odvolanie žalobca. Vytýkal súdu, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, znemožnil mu aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na ust. § 282 CSP a nasl. R 10/2000. Civilný sporový poriadok: Komentár. Praha: C. H. Beck, ŠTEVČEK M. Žalobca v priebehu konania navrhol, aby súd rozhodol o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie, čím došlo k naplneniu všetkých procesných podmienok, ktoré vyžaduje zákon, aby bol súd povinný rozhodnúť o uplatnenom nároku rozsudkom pre uznanie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/437/2013 zo dňa 19.11.2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2CoCsp/64/2020 z 22.04.2021. Nemožno sa stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorý vydanie rozsudku pre uznanie odôvodnil preskúmaním hmotnoprávnej stránky nároku (preskúmaní platnosti postúpenia pohľadávky) postup súdu bol v hrubom rozpore s ust. § 282 CSP, ktoré prakticky „novelizoval“. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR z 22. júna 2017 sp. zn. II ÚS 796/2016-65. Nakoľko žalovaný uznal celú žalovanú pohľadávku, tak ako si ju žalobca v konaní uplatnil žalobou, súdu neostávalo iné, ako rozsudkom pre uznanie priznať celú žalovanú sumu v zmysle petitu podanej žaloby. Súd mal v zmysle citovaných zákonných ust. rozhodnúť o celej prejednávanej veci v zmysle podanej žaloby, čo neurobil. Žiadal preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvoinštančného súdu a žalobe v celom rozsahu vyhovel, resp. rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

5. Vo vzťahu k odvolacej námietke vnesenej žalobcom odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že Civilný sporový poriadok v ust. § 282 a nasl. ukladá pre prípad, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, súdu rozhodnúť na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. V zmysle ust. § 284 CSP, ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

6. Žalobca poukazoval na písomné podanie žalovanej zo dňa 28.06.2021, ktoré považoval za uznanie dlhu žalovanou. I odvolací súd sa stotožnil so záverom prvoinštančného súdu o tom, že v zmysle ustanovenia § 125 ods. 2 CSP elektronické podanie urobené vo veci samej bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní na podanie sa neprihliada.

7. Správne preto prvoinštančný súd nariadil na prejednanie sporu pojednávanie. Pojednávanie vytýčeného na 30.06.2021 sa žalovaná nezúčastnila. Na pojednávaní 09.08.2021 síce uviedla, že je ochotná dať záležitosť do poriadku a s vyčíslenou sumou súhlasí, avšak žalobca v záverečnej reči žiadal podanej žalobe v znení podania zo dňa 27.07.2021 v celom rozsahu vyhovieť. Súhlasil so splácaním dlhu v splátkach vo výške

150 eur mesačne pod sankciou straty výhody splátok a procesný návrh na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie na tomto pojednávaní ani napriek vyjadreniu žalovanej nevzniesol.

8. Z ust. § 282 CSP vyplýva, že súd je povinný rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku len ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť a žalobca navrhne tento osobitný procesný postup, tým sa zachováva dispozitívny princíp sporového konania. Z povahy veci vyplýva, že táto forma rozhodnutia je možná len v sporovom konaní. Zákon nepripúšťa vydanie rozsudku pre uznanie vo veciach, v ktorých nemožno uzavrieť a schváliť zmier, znamená to, že rozsudok pre uznanie nemožno vydať v tých veciach, v ktorých ich povaha nepripúšťa uzavretie súdneho zmiernu a v prípade, ak by rozsudok pre uznanie bol v rozpore s právnymi predpismi. V prípade, ak má súd pochybnosti o tom, že uznanie neodporuje právnym predpisom, vychádza pri vydaní rozsudku z vykonaných dôkazov a poprípade vykoná i dôkazy ďalšie.

9. Správne preto prvoinštančný súd v pochybnostiach o tom, či by uznanie dlhu žalovanou neodporovalo právnym predpisom, vykonal vo veci potrebné dokazovanie, výsledky vykonaného dokazovania vyhodnotil, či už jednotlivito alebo vo vzájomných súvislostiach a danosť nároku žalobcu posúdil podľa právnych predpisov, na ktoré v podrobnostiach v rozhodnutí poukázal.

10. Žalovaná bola síce v odvolacom konaní úspešná, avšak z obsahu spisu nevyplývalo, že by jej účelne vynaložené výdavky v súvislosti s podaním odvolania zo strany žalobcu vznikli. V nadväznosti na to odvolací súd žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznal.

11. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)